Олесь Бердник

Україна Січі Вогняної

Есеї — Листи

Смолоскип

Олесь Бердник

УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ

Есеї — Листи

СМОЛОСКИП

UKRAINE OF THE SICH OF FIRE

ESSAYS AND LETTERS
(In Ukrainian)

By OLES BERDNYK

Reprint of
Samvydav ("Samizdat") publications
from the Soviet Ukraine

Published by SMOLOSKYP

Paris **Baltimore - 1977** **Toronto**

ОЛЕСЬ БЕРДНИК

УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ

Есеї й листи

Упорядкував Богдан Арей

Передрук самвидавних творів з України

Українське Видавництво СМОЛОСКИП ім. В. Симоненка

Париж Балтимор — 1977 Торонто

Бібліотека СМОЛОСКИПА ч. 22

Мистецьке оформлення Ореста Поліщука

Збірка есеїв і листів УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ

появляється друком без відома і згоди автора

PRINTED AND BOUND IN U.S.A.
COPYRIGHT 1977 BY SMOLOSKYP

SMOLOSKYP
P.O.BOX 6066
BALTIMORE, Md.21231, U.S.A.

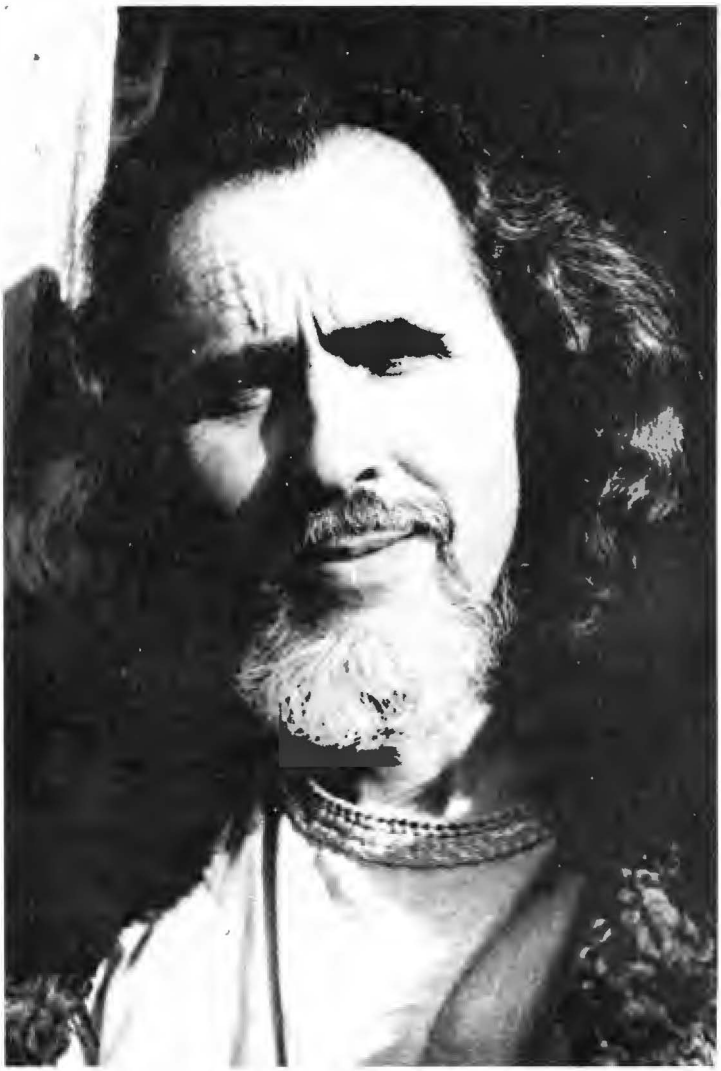

Олесь Бердник

ПЕРЕДМОВА

В руки читача даємо нову збірку самвидавних творів Олеся Бердника — «*Україна Січі Вогняної*»

Побачивши заголовок книжки і переглянувши її, читач матиме цілком виправдану реакцію: Хто це пише? Хто до нас говорить? Що це? Чи це можливо?

Олесь Бердник. Новий пророк? Містик? Фантаст? Новий український месія?

Українська література, публіцистика і філософія дуже убогі на мислителів типу і маштабу О. Бердника. Людей гіпнотично-містичних якостей давали людству росіяни, індуси, дещо менші народи. Ми, українці, взагалі їх не мали.

Тому й реакція читача на «*Золоті Ворота*», поза межами України була різна, що виявилося у листах до Видавництва. Для одних «*Золоті Ворота*» були українським чудом, неочікуваним за своїм місцем народження — в центрі історичної України — Києві. Для других — це «маячіння» мрійника, відірваного від реального життя. Для молоді — це був твір, який вона з захопленням читає.

У зматеріялізованому світі, на Заході і на Сході, світ духа, світ ідей, світ пристрасного бажання свободи — не доходять до звичайного обивателя.

Олесь Бердник опинився на Київських Золотих Воротах чи не сам, кличучи своїх земляків «понад ешафотами віків» творити «Українську Духовну (космічну) Республіку», зоряне братерство вільних націй світу.

Перечитавши «Основи Січі Вогняної», Хартію Української Духовної Республіки», «Альтернативну Еволюцію», «Світонію — Царство Свободи» і «Світоносність Життя», у читача виринуть дальші питання:

Чи можна жити у казці мрій, утопією, візією неможливового і нездійснимого?

П'ятсот років тому назад Леонардо да Вінчі, а сто років тому назад Жюль Верн дали людству казку технічного прогресу. «Ідеальні міста», політ людини, єдність можливости й дійсности, виникнення і зникнення Леонарда да Вінчі, будова ракет і полети на інші плянети Жюля Верна, для їхніх сучасників були утопією, мрією і у багатьох викликали згірдливу усмішку.

І власне те, що да Вінчі і Верн вифантазували у площині технічного прогресу, те, вперше у нашій історії, дає нам Олесь Бердник у площині духовній. Нездійсниме Леонарда да Вінчі і Жюля Верна у їхній час, стало здійсниме поколінням нашого часу. Космологічні ідеї, рішуше засуджування воєн Леонардом да Вінчі, тематика колоніяльного і національного гніту у Жюля Верна перегукуються з ідеями Олеся Бердника. Нездійснимі у нас час ідеї Бердника у духовній площині, можуть стати здійсненими нашими нащадками.

Нації і людство ділять антагонізми ідеологій, культів і соціяльні системи. Що духовність для людини 70-их років нашого століття? Чи може людина модерних часів жити тією духовністю? Чи може духовність замінити бажання матеріяльної наживи?

Це правда — сьогодні для багатьох з нас українців, і для чужинного світу — Олесь Бердник, як втілення нової філософії життя, проповідуваної ним, є нічим іншим, як утопією, мрією, казкою.

Хтось скаже: пощо тоді «*Смолоскип*» видає утопійно-казкові речі? Чи вони є відповіддю на тисячі проблем нашого життя? Чи вони є альтернативою? Чи доцільно проповідувати нездійсниме?

Коли наш читач хоч на хвилину перенесеться своєю думкою і цілим єством у цей власне утопійно-казковий духовний

світ Олеся Бердника, коли він у собі хоч на хвилину відчує ту духовну (космічну) Українську Республіку, в якій хотіли б жити громадяни вільного суспільства — то тоді наше видавництво хоч частинно виконає свій видавничий обов'язок супроти творців українського самвидаву в Україні і нашої спільноти поза її межами.

В час, коли рука руйнатора, за словами О. Бердника, замахується на життя нашої нації, то тим більш важливі є духовні вартості, які єдині можуть зберегти націю перед знищенням в потопі шовіністично-імперіялістичних асиміляторських небезпек.

Перед українським народом і всім людством, О. Бердник на всю величину ставить запит: «Або Україна деградує і згодом згине, як неповторний творчий дух, або знайде для себе нове втілення».

І Олесь Бердник шукає цього нового втілення саме в найбільш важливий для української нації час, саме, тоді, коли багато голосів затихає.

Чи його філософія життя, філософія нової духовности буде уважатися наївною чи буде сприйнята чи ні, чи буде почута його сучасниками чи ні, може й не так важливо. Важливо те, що таку людину — пророка чи фантаста — видав український народ, що його слово зродилося у найбільш жорстокий в Україні час, стаючи живим доказом незнищимости української духовности.

О. Бердник піднісся понад буденність життя зі своїм неповторним: «Чуєте, Братове? Я кажу вам, кличу і кричу!..»

Технологія і матеріялізм вбивають духовність в модерному світі. Хочемо вірити, роздумування О. Бердника хоч декого примусять заглибитись в проблеми, які він порушує, а перед всіма нами поставлять питання: де я стою? Де моє місце? Якщо він може стояти на першій лінії боротьби за збереження духовности української нації, то чому ми не можемо? Чому не можу я?

Богдан Арей

НЕБЕСНА УКРАЇНА

Золоті Ворота! Чи руїна?
Що ви відкриваєте? Чому?
Може, шлях до серця України,
Може, стежку у вічну пітьму?

Цвіллю оброслó старе каміння...
Позіхи туристів і юрби...
Тут нема вогню палахкотіння,
Тут нема пісень і боротьби.

Річище звернуло історичне
В інші і далекі береги,
Тут лише таблички іделічні
Та облудний гомін навкруги.

Ні, не може буть! Не мусить бути!
Та невже над шелестом віків
Гримотіння серця вже не чути
В грудях запорізьких козаків?

Та невже заснули вже навіки
Кобзарі прадавні у степу,
Щоб нащадки — вбогії каліки —
Йшли у ніч безмовну і сліпу?!

Не заснули! Чуєте, братове?
Я кажу вам, кличу і кричу,
На воротях сам стою і знову,
Відкриваю їх вам і речу:

— Народилась Україна Нова,
Небувала, чиста, як дитя,
Україна Зоряної Мови,
Україна Божого Буття!

Україна пісні і кохання,
Та держава, де щезає тлінь,
УКРАЇНА ТВОРЧОГО СВІТАННЯ
Для всіх безсмертних поколінь.

Йдіть, відважні діти невмирущі,
Понад ешафотами віків,
Приготуйте і серця, і душі
Для небесних зоряних країв!

Я пошлю Блакитні Легіони
Берегти Ворота Золоті,
Щоб чужі ідеї і загони
Не проникли на стежки святі!

Україно, вернуться до тебе
Матері, метелики, вогні,
Ясні зорі, і хмаринки з неба,
Козаки воскресні і пісні.

Прийдуть квіти, і маленькі діти,
Прийде казка і пташиний спів...
Забринять у просторі сюїти
Всіх дерзань і небувалих снів!

Закажу я вхід тюрмі і карам,
Не пущу ні воєн, ні біди,

І Софія-Мудрість Прачудесна —
Вже стоїть на Київському валу...

Побратими, гляньте на руїни, —
Тож не прах, не камені прості!
То в Руці Святої України
Всесвіту Ворота Золоті!..

ОСНОВИ СІЧІ ВОГНЯНОЇ

Дружнє послання Юним Українцям,
Дітям Космічної України

16 червня 1974 року

Вам, Синам і Дочкам коханої України-Матері, вам, шукачам небувалих шляхів серед гуркоту земної битви, вам, будівникам Небесної Республіки — найщиріше вітання!

Двадцятий вік стверджує небувалу ще на плянеті реальність — народження Нації з географічно-економічних обмежень у Небо Свободи. Дух України та її Сестер-Народів знемагає у безглузній круговерті примітивних інтересів, достойних хібащо людей кам'яного віку. Народилося і визріває покоління дітей, котрі жадають небувалих шляхів у сфері розуму, дії, почуття, — таких шляхів, які б підтвердили космічну місію Людини.

Проголошення Української Духовної Республіки, а за нею — інших Вселенських Народів — це перші кроки славетного походу Людства у безмірність досягнень і радості. Вам, кохані Діти, належить збагнути чудо Нової Стежини Свободи і своїми руками та серцем розкрити його для Світу, як пуп'янок розкриває перед очі Неба красу прихованої в ньому квітки.

Двісті років тому Темрява зруйнувала дивовижний утвір Еволюції — Січ Запорізьку. Вороги знали, на що здіймали руйнівний меч! Існування Твердині Свободи, Мужності, Вірності, Побратимства серед океану рабства і приниження, неуцтва і вічного страху було *перепоною* до поневолення народів, до їх приниження, до створення колоніяльних імперій. Проте, знищивши Січ Земну, ворогам не вдалося знищити Січ Духовну, Січ Казкову, Січ Легендарну. Вона воскресла з гробу, як Христос, одяглася в тіло пісенне, казкове, загриміла на весь світ вустами Гетьмана Вогняного Слова — Кобзаря, нині *повертається* на

Землю, щоб утвердити своє буття **навіки.**

Сьогодні творить **Нова Січ — Січ Вогняна.**

Вам, улюблені діти, належить формувати Полум'яну Фортецю Свободи — тепер уже за порогами Духу. Крізь ті пороги не перейде жодна ворожа потуга, жоден напасник.

Чому ми вибираємо назву **Вогняна Січ?**

Бо всі інші стихії вичерпують себе і міняють суть, замерзаючи, випаровуючись, розтікаючись серед інших стихій, і лише **вогонь** незмінний в своїй основі, даючи рух і життя світам. Такими станьте і ви, Діти України, — стихійно вогняними!

Чому своє об'єднання Духу ми називаємо Січчю? Бо козацтво, як ніде в світі, самовіддано любило і відстоювало волю протягом сотень років. Ми — спадкоємці незміряного подвигу тих Лицарів Волі! Станьте такими, як наші казкові звитяжці — козаки у відстоюванні Космічної України!

Формуйте Зоряний Легіон — духовне військо Небесної Республіки України. Ваша зброя — невмирущий дух. Ваші щити — гарячі синівські серця. Ваші походи — у Країну Знання, Любові, Свободи. Ваші звитяги — нещадний бій з силами темряви, ненависті, рабства, приниження, зради, смерті.

В кожній сфері вашої земної діяльності пам'ятайте — ви Лицарі Зоряного Легіону Вогняної Січі. Станьте достойні цього покликання! Очі Матері-України дивляться у ваші серця!

Ось вам пам'ятка на довгу дорогу, кохані Діти, на шляхи Подвигу і Безсмертя:

ПАМ'ЯТКА ЛИЦАРЕВІ ВОГНЯНОЇ СІЧІ

Твоя *Вітчизна — Україна* не лише на Землі, в географічно-економічних обмеженнях. Її корінь — в землі. Її дух — у Безмірі. Її почуття — у невичерпності творчого подвигу.

Ти, Лицарю, несеш дух своєї Матері у всіх світах — видимих і невидимих, відстоюючи в герці з темрявою невмирущу суть Космічної України.

Твій дух невмирущий. Тому для тебе будь-яка дія в ім'я Вітчизни не страшна. Віддавши в герці, на шляху пошуку свій тимчасовий тілесний вияв, ти стерджуєш Україну-Матір у неосяжності і сам народжуєшся з її духовного лона у Новий Світ.

Наша зброя — сила духу, розуму, творчості. Крицеві шаблі ламаються. Вогняні — незламні! Ворог, вражений шаблею земною, знову воскрешає в іншій подобі, як казковий дракон, щоб поневолити тебе. Ворог вражений шаблею Духу, або зникає навіки, або стає твоїм Другом.

Ти — вільний. В'язниця, тіло, важкі умови життя, несприятливі обставини — лише хвилі океану буття, в якому ти пливеш до Берега Істини. Твій дух стає над тими стихіями. Твоя мета — невичерпна! Вона — це ти, твій незміряний дух, що прагне повної розкованості. Ніщо плинне хай не зупинить тебе.

Клич Дітей Свободи! Буди сплячих! Хто збагне, хто відгукнеться радісно — той Син Вогняної Січі! Хто одвернеться — той спить навіки. Залиши його в небутті.

Наша мета — визволення Духу з полону відносності і рабства. Є лише єдина цінність, заради якої варто змагатися і йти на смерть: *наша божественна суть.* В ній все — наша легендарна історія, наше знання, наша любов, наші батьки і прабатьки, наші прагнення й почуття, наша Мати-Україна, наші Брати — дружні Нації Світу, вся Зоряна Безмірність.

Твоя Сім'я, Лицарю, — Сини Космічної України, і інших Зоряних Націй, котрі йдуть поруч з тобою в Країну Свободи.

Наш Магніт — кільце героїв, які зруйнували стіну рабства і вказали людству Світ Краси й Любові. Христос, Будда, Тарас, Леся, Сковорода, Джордано, Уітмен, Ганді, Леонардо, безліч повстанців за свободу, безліч матерів, котрі в муках давали нам життя й розум, безліч без-

іменних воїв, що лягли в степах, захищаючи Волю.

Полум'яний потік їхньої мрії несе нас до Великого Небесного Народження, заповіданого з правіку. Ні сім'я, ні держави, ні ідеології, ні догми, ні павутина звичок не утримають нас! Ми стверджуємо в часовому — вічне, у тлінному — нетлінне, у земному — духовне!

Ми утверджуємо Україну Духу, Україну Розуму, Україну Серця — навіки, до нескінченності, на радість світам!Ми схиляємо з любов'ю перед священним лоном, котре породило нас, перед Лоном Творчості, Подвигу й Надхнення! Ми утверджуємо Синівським Правом Вогняну Січ, як Братерство Духовних Воїв для оновлення Землі!

Наш Прапор — вічна емблема — **мати з дитям у колі сонця** на блакитному тлі Неба.

Б'ють Литаври Духу, кохані Діти! Поспішайте до Вогняної Січі!

Радість Світам!

ЗА УКРАЇНСЬКУ ДУХОВНУ РЕСПУБЛІКУ

Хартія Української Духовної
Республіки (Космічної України)

7 липня 1975 року

Не буде Храму земного. Але Небесний Храм засіяє.

Хто прийшов з легенди — стежкою легенди піде стверджувати її могутність в нове буття.

Пора творити епоху, котрій суджено прообразити Вінець Терновий на чолі Людини в сяючу Твердиню Серця.

Вінець Терновий відкриває Ворота Серцю.

Дивіться на кільця історії і хай серце ствердить те начертання, котре визріло для народження.

Чи потрібен Поклик для Сина?

Саме бажання йти є його Поклик. Сама його Любов є і Поклик і Прихід.

Хіба закликає океан ріку ввійти в нього?

Ні, саме життя ріки є прагнення до океану.

Коли Жона одяглася в панцир Вогню, нерушимий час настав!

Вежі земні падають і не бути їм піднятими. Бо хто здатний прийняти на Землі Їжу Вогняну?

ПІСНЯ НАДЗЕМНА

ПЕРЕДМОВА

Ім'ям синівської любові, ім'ям космічного права, єдиного і неподільного для всіх істот безмежжя у видимих і невидимих світах та сферах, ім'ям радості, котра породила нескінченне буття,

проголошуємо і стверджуємо
від нині і довіку

народження Української Космічної (Всесвітньої) Республіки або **Духовної України.**

Перед ким нині говоримо? З ким стверджуємо народження духовної Республіки, про яку мріяв Великий Сковорода, яку бачили у своїх видіннях казкарі прадавніх віків? Чи не химера, чи не казка все це?

Так, це **казка.** Це космічна леґенда.

Але земна «реальність» — то лише тінь казкової незримої реальності. Ось чому урочисто й несхитно ми стаємо на шлях леґенди і кличемо всі народи плянети йти за нами у Буття Свободи.

Стверджують народження **Української Космічної Республіки** нескінченні покоління героїв і трударів, які мріяли про цю знаменну годину, слухають нас святі лицарі Січі Запорізької, котрі рясно скропили своєю кров'ю землю українську, радіють цій казковій хвилі матері всіх віків, дух котрих колективно творить Священний дух Матері України. Приймаємо **Її Материнське Благословення** і повідомляємо братерські народи Землі про появу

на планеті небувалої історичної реальності.

Українська Космічна Республіка покликана до життя не умоглядними теоріями, а внутрішнім прагненням народного духу до саморозкриття. Дії та цілі, в яких донині розкривався творчий потенціял народів і націй, недостатні для розквітання невичерпної суті духу, бо вони обмежуються, головним чином, біологічною функціональністю і виводять з неї навіть ідеологічну та духовну базу. Тісні для національного духу також рамці державності й географічно-економічні риштування, бо вони спрямовують творчість народів у архаїчні колії примітивного життя.

Настав час нового ступення буття для народів і націй. Ця ступінь органічно виростає з минулих досягнень безлічі поколінь і творчих осяянь національного генія. Завдання нашої епохи — вчасно відчути необхідність нового народження і піти йому назустріч.

Багато соціяльних концепцій спрямовують розум людства до асиміляції націй, як тимчасових історичних об'єднань людей, котрі нібито в епоху всеоб'єднання людства стають антагоністами і викликають почуття взаємовиключення і ненависті.

Ця думка глибоко помилкова і катастрофічна для людини, як творящої істоти. Нація — це є результат теорій, концепцій чи якогось вчення. Це — стихійна (космічна) історична реальність, така ж глибинна і самодостатня, як індивідуальність людини, тварини чи будь-якої суверенної істоти.

Можна сказати, що Нація — то Духовний організм в якому втілюється Творчий Дух Еволюції. Тому, шукаючи шляхи до творчого саморозкриття народів плянети, необхідно проблему Нації вирішити остаточно і безповоротно, щоб більше не повертатися до неї в сфері теорії. Помилковий вибір буде катастрофічний не лише для Нації, на яку замахується рука руйнатора. Такий злочин завдає удару в серце всього людства, бо позбавляє його скарбів неповторного національного духу.

Така небезпека нависає над багатьма націями світу.

Довкола їхніх доль точиться жорстока боротьба — явна і таємна. Руйнатори знають, що відтверта декларація ліквідації національної неповторності викличе опір народного духу, тому вони озброюються примітивними концепціями про грядуще братерство народів, шлях до якого лежить через злиття націй у єдину нівельовану спільноту.. Всім зрозуміло — і руйнаторам, і тим, проти кого ведеться наступ, що всі ці теорії — лише фіговий листок, яким прикривається вовча морда антиєвангелійного духу шовінізму та імперіялізму. Тому боротьба з цим духом повинна вестися не в сфері суперечок та доказів, а грунтуватися на космічному Праві Націй на незалежний творчий вияв.

Історична реальність така, що Україна, як і багато інших націй, не спроможна вільно виявити свій творчий дух. Ще не сформувавши твердо своє національне обличчя, Україна тісно поєднала свою долю з могутньою жорстокою імперією, заміри якої були діяметрально протилежні волі української Нації.

Всі спроби вийти на шлях суверенного розвитку жорстоко придушувалися, бо основою конфлікту і ставкою історичної гри були колосальні багатства України і географічно-економічні фактори, зв'язані з її буттям.

Створення УРСР не змінило ситуації докорінно, як цього вимагала боротьба і воля нації. Імперія імперіялізму та шовінізму не лише не подолана, а набрала нових, вишуканих форм і грандіозних масштабів. Національний дух розчиняється в псевдоінтернаціональній суєті сучасності, вичерпуючи себе для чужих йому замірів та цілей. Древні традиції творчості та історичної спільноти забуті й девальвовані. Нових нема і вони не можуть виникнути. В цих умовах альтернатива така: або Україна деградує і згодом загине, як неповторний національний творчий дух, або знайде для себе нове втілення.

Ми бачимо таке нове втілення в народженні Української Космічної (Всесвітньої) Республіки, яка виводить свій

нарід на простори безсмертного духовного життя і кличе всі народи йти цим шляхом, створивши Зоряне Братерство Націй і Плянети.

Ця Хартія дає основи буття Космічної України для пошуку вільних, небувалих ще форм творчого вияву, в яких би міг втілитися полум'яний Дух Еволюції.

І. НАЦІЯ

Українська Духовна (космічна) Нація — є братерство творящих душ, котрі об'єднуються віднині й довіку священною спілкою любові й радості для ствердження, Нового Ступення Всеплянетної Еволюції.

В основу свого духовного кореня і творчого прояву Українська духовна Нація кладе зерно всіх творчих надбань історичної України. Найсвященніші з них: мова, фольклор, здобутки літераторів, митців, будівників, педагогів, заповіти мужності й свободи, залишені нам героями Січі Запорізької та невмирущого Кобзаря, і дух невичерпної творчої дії, котрий народив український народ для легендарної містерії буття на радість світові і братерським народам плянети.

До Української духовної Нації можуть приєднуватися індивіди інших націй, якщо вони поділяють наші духовні ідеали.

Українська духовна Нація не є статистичне об'єднання людей, а незримий духовний організм, для діяльності якого досить двох душ.

Приналежність до Української духовної Нації визначається не декларацією, не запевненням, а життєвим подвигом і духовною дією по закону Краси, Любові й Радості.

Критерії Буття Української Духовної Нації:

Земля, яку обіймає історично-географічна Україна, є лоно, де формувався дух Нації. Проте для невичерпного саморозкриття необхідно переступити через обмеження лона. Тому **Буття Духовної України** переростає масштаби

земної України, щоб мати змогу вийти на вселенський простір дії.

Земля виникає, зникає, опускається на дно океану, переходить з рук в руки. Тому народ, котрий зв'язує своє буття з географічними факторами існування, неминуче гине.

Українська Духовна Нація ставить перед своїми духовними громадянами найголовніше завдання, єдино достойне Людини — **розкрити в собі і в нащадках своїх невичерпне зерно любові, краси й радості для братерського всеоб'єднання всесвіту,** розпочати Еру Космічного народження Людини.

Тому Хартія особливу увагу приділяє **Людині.**

2. Л Ю Д И Н А

Життя саме творить себе. Тому будь-яка штучна концепція чи філософія стане мукою для людей і не створить нічого, крім хаосу та історично немічних форм, приречених на розпад.

Тому Космічна Україна бере за основу свого буття щодо своїх громадян найпростіші, найприродніші ідеали, прийнятні для кожної Людини.

Людина — Зерно єдиного Буття з невичерпною потенцією творчого саморозкриття.

Людина — **безсмертна**. Безсмертна в нащадках, в результатах творчости, в сфері розуму, в духосфері, в сфері чуття, в безлічі ще нерозкритих аспектів буття. Отже, Людина — основа і критерій Буття, Суб'єкт, котрий став підвалиною Самого Космосу.

Людина — Дитя Бога. Отже, спадкоємець Всесвіту, а звідси — дбайливий старший брат рослинного і тваринного світу, котрий він повинен об'єднати Любов'ю і красою.

Держави узурпують духовну силу народів і спрямовують її до руйнації, ворожнечі, історичних абсурдів. Держави виснажують землі, природні ресурси, фауну і фльору для антиеволюційних цілей, створюючи армії, апарат на-

сильства, низку юридичних норм, що диктуються не необхідністю, а хаосом безперспективного сучасного життя. Держави поглинають основний Скарб Буття — душу юних поколінь, маніпулюючи їхньою свідомістю для нелюдської мети самоствердження влади або ідеології.

Тому Космічна Україна визволяє людину від ілюзії державної необхідності і спрямовує її до Влади Духу. Тому вся основна діяльність щодо Людини лежатиме в площині **розкриття в душах нових поколінь єдино природної концепції буття — саморозкриття духу.**

3. ЛЮДСТВО

Створення нової духовної реальності — Української Космічної Республіки та інших Космічних Націй не є справа засідань, дипломатичних переговорів чи політичних маніпуляцій.

Космічна Україна народилася і будується в серці своїх Дітей, а тому її Буття ні в чому не узурпує прав і привілеїв інших народів, будь-яких партій чи ідеологій.

Кількість духовних громадян, котрі творять Космічну Республіку, не має значення: сто мільйонів духовних мерців — нуль на духовному пляні буття; два живі духи, сповнені любов'ю і радістю творчості — зерно Нескінченного Буття.

Космічна Україна розуміє людство, як Божу Сім'ю Братерських Народів та Індивідуальностей, і на цій підвалині будуватиме своє життя, мету і творчу дію.

Життя кожної Людини — священне. Тому Космічна Україна оголошує віднині й довіку замах на життя Людини, думку про вбивство, ідею війн і саму війну — найстрашнішим злочином супроти самого духу Буття.

Свобода Людини — священна. Тому переслідування Людини — фізичне чи духовне, — її ув'язнення, катування, всі форми духовного тиску — Хартія Української Космічної Республіки визначає як страшний злочин супроти Космічного Права.

Фльора і фауна — тварина Світового Життя, котра дала Людині можливість піднятися до вершин самосвідомості й духовної творчості. Тому Космічна Україна проголошує ідею солідарності з рослинним і тваринним світом плянети наріжним каменем своєї діяльності, маючи на меті творити віднині й довіку Альтернативну Еволюцію, в якій достойне, щасливе, творче місце займатиме всяка жива істота, здатна до еволюційної трансформації і духовного розкриття.

Космічна Україна звертається до людства з братерським закликом — розпочати Нову Ступінь Божественного Життя, до якої закликав у Своїй Молитві Великий Учитель Нового Завіту **Христос**, про яку мріяли мудреці й подвижники всіх віків та народів.

Ми не бачимо сил і причин, здатних зупинити наступ Епохи Великої Матері Світу, Епохи Єдності й Любові.

Історичні катаклізми, що донині потрясають плянету, — лише інерція вселюдського сну, лише вичерпування архаїчних програм ненависті та марнолюбства.

Космічна Україна відкриває Людству своє серце сповнене Любові, свої творчі скарби духу, нагромаджені національним генієм впродовж віків, і говорить урочисто, щиро:

Народжуйтесь Брати — Народи у Небо волі! Ви вільні — від воєн, армій, партій, деспотів, ідеологій, марновірства, в'язниць, псевдозаконів! Ви — вільні — для любові, радості, творчості, молитви, пізнання, самопізнання, для всеоб'єднання буття.

Хай Покров Великої Матері Всесвіту буде над Вами!

ХАРТІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ РЕСПУБЛІКИ
КОСМІЧНОЇ УКРАЇНИ

Найвища цінність людського буття — творчий дух. Найкраще, найглибше, найбарвистіше він виявлявся і виявляється через національний геній, тому, що саме Мати-Нація дає духові Людини багато плянові річища для творчої дії, — мову, — основу мислення і спілкування, історичну спадкоємність братерства й вірності, творчі скарби тисячоліть, добуті пращурами в поході до істини, моральноетичні заповіти Любові й Людяності. Власне, поза цією основою нема людини. Тому будь-які соціяльно-політичні ідеї та ідеали, або філософські вчення, що ведуть до припинення ролі Матері-Нації, до її зубожіння або асиміляції — є нееволюційні, антилюдяні, злочинні, руйнівні для життя всього людства, бо людство виростає з неповторних проявів національного духу, являючи собою не конґльомерат, не суму осіб, а братерство племен, народів і націй.

Ворогом цього ідеалу є прадавній дух імперіялізму, мілітаризму та властолюбства. Він виявлявся на різних етапах історії під розмаїтими личинами: як маніякальне прагнення до світового панування, як релігійно-містична деспотія, як тоталітарні утвори сучасності. Для всіх них завжди була і є притаманна люта ненависть до національного творчого духу, бо саме той дух прищеплював Людині ідеали гідності, вірності, неповторності, любові, незламності, мужності, святості. Маючи за собою Дух Мате-

рі-Нації, Людина відчуває себе невмирущою. Знаючи це, імперіялізм розробив віковічну стратегію боротьби супроти Матері-Нації: від грубих методів геноциду, коли фізично винищуються цілі племена й народи, до духовної отрути асиміляційних ідей, під впливом яких люди зрікаються своєї національної неповторності, стаючи сміттям інволюції, передаючи наступним поколінням байдужість, цинізм, занепад, деградацію творчості, збіднюючи дух всього людства.

Сучасна історична реальність демонструє страхітливу деградацію національного творчого духу, котрий затоптаний прагненням імперіялізму та прагматизму до панування над душею людини. Псевдокомфорт, культ речей, стереотип мислення і діяння, потік псевдокультури, глобальна маніпуляція душею людини засобами масової інформації — ось лише деякі методи боротьби супроти Матері-Нації.

Постає реальна загроза смерті Національного Духу, а таким чином і Творчого Духу Еволюції. В цьому випадку поразку може потерпіти сам Космос — Корінь Буття. Неприпустимість такої можливості штовхає нас до пошуку **небувалих шляхів** для виходу з катастрофічної ситуації. Необхідна переорієнтація критеріїв буття та ідеалів: від економізму й прагматизму — до духовності, від політично-соціяльних ступенів до космічної творчості, від безвиході й абсурду ідеологічно-економічного протистояння та воєн — до Зоряного Братерства Націй Світу.

Український Національний Дух прагне до **повного відтворення своєї первинної материнської суті, і віднині довіку** стає на нескінченний шлях духовного творчого розкриття й саморозкриття, пізнання й самопізнання для радості й блага всіх народів і віків. Таку мету ставить перед собою **Українська Духовна Республіка (Космічна Україна),** проголошена цією **Хартією.**

О С Н О В И

Материнським лоном **Української Духовної Республіки (Космічної України)** є історично-географічна Україна (УРСР). Її творчою праосновою є всі найкращі, найлюдяніші, найсвятіші заповіти Українського Духу. Її громадянами є Українці, котрі присвячують своє життя створенню небувалої Української Духовної Держави, або люди інших націй, котрі щиро прийняли дух цієї Хартії.

Українська Духовна Республіка проголошує своїх громадян Всесвітнім Народом, Україна там, де Українець. Нетлінність духовних скарбів дозволяє древу національного Генія вирости в безкінечність.

ПРИНЦИПИ

Найсвятіший принцип Української Духовної Республіки — нерушима суверенність Людського Духу. З цієї основи виростає все — саме Буття Всесвіту, його розуміння, еволюція, смисл існування. Тому порушення суверенності Людини ця Хартія проголошує найтяжчим злочином.

Кожна Людина — рівноцінна.

Кожна істота — рівноцінна.

Кожна Нація — рівноцінна.

Всі вони — вітки Єдиного Древа Буття. Ця передумова змушує громадян Української Духовної Республіки шукати тепер і завжди неантагоністичних виявів буття, при яких би Всесвіт став Вінком Радості й Любові.

М Е Т О Д И

Єдиний метод історичної дії громадян Української Духовної Республіки для ствердження ідеалів Космічної України є любов і дух всеоб'єднання. Це не виключає застосування ними сили в різних ситуаціях для захисту честі, гідності, права. Не містична безсила любов, котра покірно йшла в пащу різних драконів, а Любов Всемогутня, здат-

на захистити Ідеали Світла і побудувати Світ Єдності та Радості.

Така Любов не йде на компроміс з силами Темряви — імперіялізмом, шовінізмом, мілітаризмом. Вона шукає опертя в самій собі, в суті Кореня Буття.

Космічна Україна виховує своїх духовних громадян, як Вічних Сіячів на Ниві Буття, як Божих Синів, посланих Матір'ю Всесвіту на шляхи Подвигу й Любові.

Національна Рада Космічної України об'єднує творчі сили Українців у всьому світі для збереження, для синтезу духовних надбань всіх поколінь, для естафети в майбуття.

Українська Духовна Республіка стає **гарантом** незнищимості творчого спадку Українського Генія в умовах посилення асиміляційних тенденцій, вона пропагує ідеали українського творчого духу серед народів світу.

Космічна Україна захищає українські творчі прояви по всій плянеті від нападів ворожих сил, від асиміляційних тенденцій.

Цією Хартією Українська Духовна Республіка проголошує свою дружбу й любов до всіх націй Плянети, виступає проти будь-якого антагонізму й протистояння. Сучасний історичний момент неповторний: Він дозволяє Людству піднятися на вищий щабель історичного буття — створити Зоряне Братерство Націй Землі.

ЗОРЯНЕ БРАТЕРСТВО НАЦІЙ ЗЕМЛІ

Космічна Україна пропонує творчому духові всіх Націй піти цим шляхом — створити в надрах своїх Духовні Республіки, котрі збережуть духовні скарби Материнських Націй і дозволять творчим силам народів плянети вирватися з політично-економічного абсурду нинішнього життя. Існуючі національні чи федеральні формації неспроможні бути надійними ґарантами творчого спадку віків: покликані, до життя марнолюбством, владолюбством і тимчасо-

вими, тлінними інтересами, уряди таких формацій легко зраджують найголовніше — національний творчий дух буття, котрий є суттю еволюції.

АЛЬТЕРНАТИВНА ЕВОЛЮЦІЯ

Тисячолітній історичний хаос, невпинна ворожнеча народів, клясів і релігій, взаємопожирання, що панує в самій основі життя — Біосфері, змушують прийти до висновку, що в конкретному прояві Буття (на нашій плянеті) Духу Єдності завдано страшного удару. Ми виходимо з твердої передумови, що Космос, як Єдність, не може породжувати антагоністичного буття, бо це веде до самознищення. Отже та форма життя, котра виникла на Землі, є хвороба Первісного Зерна Біосфери та Психосфери. Ця хвороба привела до виникнення патологічних, паразитарних форм життя, а на рівні Людини Мислячої — до вічної ворожнечі, воєн, протистояння, і поставила саму еволюцію на грань катастрофи.

Шлях один: відтворити первісне Зерно Буття, Дух Праєдності. Це може здійснити лише Людина Любляча, Людина, котра збагне своє **чільне місце в світовій еволюції, як Дух Божого Творення.**

Зоряне Братерство Духовних Націй Плянети — перша ступінь до Альтернативної Еволюції. Це звільнить сили народів від мілітаризму, взаємоворожнечі, пороків техногену та псевдокомфорту, і спрямує творчий дух до вирішення космічних завдань.

Створення Зон Альтернативної Еволюції — друга ступінь. Вони дозволять впродовж грядущих віків побудувати Нову Біосферу, Біосферу Любові, де все суще — від метелика до Людини — буде об'єднане не екологічною «рівновагою» взаємопоїдання, а Духом Космічної Любові, котрий преобразить навіть форми тілесного прояву, відповідно до тієї Божественної Суті, котру зуміє в собі виплекати Нова Людина.

Шлях вічного подвигу, шлях любовного всеоб'єднання

Сущого, шлях невичерпного пізнання й самопізнання, духовного розкриття і саморозкриття для блага й радості всіх світів та народів пропонує всьому Людству Українська Духовна Республіка (Космічна Україна).

Передумова появи цієї нової, історично-духовної реальності така:

В умовах посилення асиміляційних тенденцій великих імперіялістичних об'єднань, коли віковим творчим надбанням народів загрожує деґрадація і, зрештою, знищення, необхідні нові еволюційні форми для втілення національного духу, для продовження творчого розкриття заповітів попередніх поколінь в умовах Космічної Ери, для утвердження народного кореня в Невмирущості. **Ґарантом такої невмирущості** і такого творчого розкриття не можуть бути структури існуючих національних чи федеральних держав з ряду причин — політичних та економічних. Тому Космічна Україна переступає географічні та економічні обмеження, щоб стати **Всесвітнім Народом** і утверджує своє буття у серці синів та дочок, а не в тлінній сфері земних кордонів та повсякденних потреб. Віднині громадяни Космічної України зосереджують свої сили для збереження і умноження творчого духу Української Нації в цілому світі з палкою надією на те, що здобутки українського Генія стануть безсмертними у вінку загальнолюдських досягнень.

Хай буде так!

АЛЬТЕРНАТИВНА ЕВОЛЮЦІЯ

Відкрите дружнє послання

ОБ'ЄДНАНИМ НАЦІЯМ ЗЕМЛІ

14 жовтня 1974 року

Ось, Творю все нове...

АПОКАЛ. 21. 5.

І перекують мечі свої на плуги, і списи свої на серпи: не підніме народ на народ меча, і не будуть більше вчитися воювати.

ІСАЙЯ, 2. 4.

Тоді вовк житиме вкупі з ягнятком, і барс лежатиме поряд з козеням; і телятко і молодий лев і віл будуть разом, і мале дитя водитиме їх.

І корова пастиметься з ведмедицею, і діти їх лежатимуть поруч, і лев, як віл їстиме солому.

І немовля гратиметься над норою гаспида, і дитя простягне руку свою на гніздо гадюки.

ІСАЙЯ, II. 6. 7. 8.

Об'єднані Нації, Нью Йорк
Генеральному Секретареві ООН
Курту Вальдхайму

Шановний Генеральний Секретарю!

Об'єднані Нації — прообраз Грядущої Всесвітньої Ради Розуму. На цій Організації особлива відповідальність за долю Людства, за розвиток плянетарної культури, за збереження загальноземного життя, всієї біосфери. Заходи, що їх вживає, ще неефективні, бо на те є ряд причин, відомих нам і невідомих.

Наявність Світової Організації не знімає відповідальності за життя Землі з кожної мислячої істоти плянети.

Усвідомляючи таку відповідальність, я, український письменник, посилаю Вам **Відкрите Дружнє Послання** Об'єднаним Націям Землі, Комітету ООН по захисту біосфери, Національним Комітетам по охороні природи, всім Людям Доброї Волі, з тим, щоб воно було опубліковано, розповсюджено серед делегатів Генеральної Асамблеї, співробітників Юнеско і співробітників Комітету по захисту біосфери.

Я не настільки наївний, щоб думати про захоплене або навіть дружнє ставлення багатьох людей до ідей, висловлених тут, до аналізу світової ситуації, до Альтернативи, котра пропонується в Посланні.

Але те безупинне почуття відповідальності, що переповнене моє серце, велить стукати в стіни людських душ з надією про колективні зусилля мислячих істот по

відтворенню Духу Любові і Розуму на всій плянеті приведуть нас до заповітного, передбаченого ще мудрецями давнини, Світу Радості.

З повагою

Олесь Бердник

14 жовтня 1974 року
Україна
Київ — 159
Лихачова 8 - б, кв. 16
Бердник Олександер (Олесь) Павлович

Об'єднаним Націям Землі,
Комітету по захисту біосфери при ООН,
Національним Комітетам по охороні природи,
ЮНЕСКО,
Всім Людям Доброї Волі

ВІДКРИТЕ ДРУЖНЄ ПОСЛАННЯ

Брати!

В сім'ї, об'єднаній любов'ю, нема привілеїв: усі діти — юні й літні, талановиті й звичайні — рівноправні в дусі. Розуміючи Людство, як Світову Сім'ю Народів, прошу вислухати вашого Брата.

Яка в цьому необхідність?

Усвідомлення грізної небезпеки для плянетного життя. Спроба знайти вихід з світового тупика.

Чи вірю я в доцільність цього Послання?

Так! Я ще не втратив дитячої віри в здоровий глузд народів і в Провидіння, котре чатує над нами, в нас.

Це послання — не панацея від всякого зла: хто може ставити таку мету? Ми можемо лише чесно проаналізувати світову ситуацію, безстрашно визнати помилки й злочини і прагнути до **альтернативи**, якщо її прийме світова совість народів.

I. СВІТОВА СИТУАЦІЯ

Егоїстично вийнявши себе з Єдиної Біосфери, деспотично поставивши себе над єдиним Світовим Життям,

людина вчинила злочин супроти молодших братів своїх — фльори і фауни. Замість шляху співдружності й любові, вона обрала шлях всепожирання.

Сучасна ситуація відома всім: біосфера на межі загибелі. Екологічна рівновага сколихнута і зруйнована до основи; отруєно грунт і світовий океан, атмосферу, і психосферу; безповоротно знищено дорогоцінний генофонд багатьох представників фльори і фауни; безконтрольно розвивається, загрожуючи самому життю плянети, технотронна «еволюція», заколисуючи нас приманками комфорту і міражами псевдознання, а разом з тим блискавично знищуючи енергозапаси Землі, виснажуючи геній мислителів, силу трудящих, творчий потенціял націй заради ефемерних ідей «поступу».

І головне: Людство у всіх своїх діяннях забуло або ігнорує своє покликання Голови Загальносвітової Еволюції. Обмежена, тільки людська еволюція — безглуздя. Природа виділила нас із середовища інших істот для безумовно великих звершень, а не для того, щоб ми привласнили собі прерогативи сили, права, вседозволеності і перетворилися в Космічного Паразита.

Ні, не для того! Людство покликане стати Розумом і Серцем біосфери. Я навіть насмілюся сформулювати ідею покликання Людини так: **об'єднати Духом Любові Всесвіт у гармонію Всебуття, дати Розум і Серце Безмірності.**

Як далеко ми відійшли від свого покликання, віддавши перевагу інстинкту звірячого насичення і порожнього життєвого функціонування. Адже вся потуга цивілізації спрямована саме на задоволення найпримітивніших потреб нищого єства. І навіть великі досягнення людського генія у всіх сферах пізнання й творчості служать тому ж. Дух прагматизму і егоїзму став духом сучасності, пронизав науку, соціологію, політику, громадське життя.

Ідея космічної місії Людини стала неприйнятною і незручною.

Багато хто інтуїтивно розуміє ситуацію, дехто

говорить про небезпеку, дехто вимагає заходів, багато хто декларують ці заходи. Але нема глибинного розуміння становища Людини у Всесвіті й тої ситуації, в якій вона опинилася.

Заходи по захисту біосфери, пощуки нових енергоджерел, ідея «мирного співіснування», пошуки вирішення демографічних проблем перенаселення і багато іншого — це лише наші безпомічні борсання в спробі відсунути час відомсти за злочини віків, це свідоцтво нерозуміння космічної відповідальності Людини за Світове Життя.

Ми не усвідомлюємо ні масштабів небезпеки, ні того, що вирішення проблеми вжиттям заходів, котрі декларуються, нема. Всі зусилля урядів і ООН будуть розчинені в стихії неконтрольованого світового життя, запрограмованого попередніми поколіннями на самознищення.

Ще трохи і буде пізно: плянета блискавично покотиться до деградації, падіння, незворотности руйнування екологічних зв'язків, загальнолюдського маразму, до повного знищення біосфери.

Даремні лише заходи повного перетворення і повернення до судженої Космічної Місії Людини. Врятувати Еволюцію можна тільки вогняними зусиллями ентузіястів у всьому світі. Розуміючи, що швидка зміна світових структур, котрі складалися віками, а тим більше, світової свідомості, — безнадійна справа, — пропоную розглянути і втілити під егідою Об'єднаних Націй такі альтернативні заходи, котрі приведуть до відродження Людини і рятунку Світового Життя — цього найдорогоціннішого Плоду Космосу.

2. АЛЬТЕРНАТИВА

Потрібна Альтернативна Еволюція. Вона виникне в надрах старого світу. Не розрізнені випадкові спроби і експерименти, а потужний світовий рух до відродження під егідою Плянетарного Координаційного Центру при Об'єднаних Націях.

Нехай держави відповідно до своїх можливостей йдуть до перебудови своїх структур, виходячи з існуючих тенденцій, але в їхньому середовищі бурхливо розвиватимуться осередки і громади Нового Світу, котрий **творитимуть Альтернативну Еволюцію.**

Необхідна Нова Людина. Вона знемагає в нашому серці, в нашій душі, не маючи виходу в **світ дії** із численних лябіринтів псевдобуття. Її звільнить Альтернативна Еволюція! Не буде народження Єдиного Людства, заповіданого мислителями і подвижниками віків.

Проте Єдине Людство можливе лише при Єдиній Біосфері. Не може бути й мови про те, щоб Людство йшло далі шляхом пожирателя світових ресурсів їжі та енергії. Альтернативний шлях єдиний — **відтворення Духу Єдності у всьому Бутті.**

Єдина біосфера, а за нею — психосфера — можливі лише при **повній гармонізації** екологічних взаємозв'язків. Взаємопожирання, що панує в природі, виключає людність; екологічна рівновага, котра створиласа в минулі мільйонноріччя, нестійка і обманлива. Виникнувши в середовищі такої «рівноваги», людина стала спадкоємцем всіх ознак суперечливої біосфери — аґресії, страху, жадібності, нещадності, жорстокості, хитрощів, обману. Поєднавши в собі всі ці ознаки нищих тварин, Людина поставила їм на службу найбільший дарунок Космічної Еволюції — Розум.

Наші супротивники вкажуть на «природність» такої екологічної рівноваги і всіх еволюційних наслідків, що випливають з неї. Проте багато фактів свідчить на користь Альтернативної Еволюції. Виходячи з тих фактів, про які ми згадуємо далі, можна стверджувати, що *суперечлива еволюція,* котра несе в собі взаємоворожнечу і породила на рівні Людини Мислячої свої форми протиборства і насилля, — **є космічна хвороба Світового Життя,** хвороба, яку ми визнали нормою розвитку біосфери. Більше того — ця тенденція стала домінуючою в світових ученнях про еволюцію, в соціяльних ідеях поступу та боротьби клясів.

Тим більший великий подвиг людських синів, котрі зуміли протиставити цьому страхітливому гарчанню звіря у власних надрах, і виділити Зерно Любові до *всього сущого* і прагнення до Радості для *всього сущого*.

Завдання Альтернативної Еволюції небувале: розкрити це зерно любові і радості для всієї Безмірності.

Так, ми впевнені: Космос, як Єдине Життя, не несе в собі ідеї взаємоворожнечі і взаємопожирання. Тому в генах всіх життєвих форм, безумовно, приховано **код співєдності і співдружності,** забарикадований пізнішими хворобливими кодами протистояння. Навіть тепер в умовах суперечливої біосфери, можна спостерігати прояви цієї **любовної суті Першості ва** на прикладі життя багатьох представників фауни, фльори і, тим більше, Людини.

Чому ми повинні сліпо наслідувати прадавнім програмам звірячого взаємопожирання, коли Людство вийшло до Воріт Космосу? Чому не почати Небувалу Епоху Радості?

Вийти з світу детермінізму у Світ Свободи, Імпровізації. Здружити всіх членів біосфери. Згармонізувати психосферу плянети.

Це не безгрунтовна утопія, тим більше, що іншого ніхто не запропонує. Згадаємо чудові тисячолітні експерименти по одомашнюванню, олюдненню тварин, по створенню нового духу любові у стосунках між людьми й тваранами, по контакту з рослинами й квітами. А це ж лише розрізнені спроби ентузіястів та аматорів! Чого ж можна досягти об'єднаними зусиллями багатьох поколінь?!

В середовищі самих тварин (я вже не кажу про дивовижний світ фльори — цієї дочки Світла) дуже сильні тенденції до співдружності, взаємодопомоги, самовідданості, любові, не виживання сильнішого, не жорстока боротьба за існування була фактором еволюції, а навпаки — взаємодопомога і любов: змагання ніколи не дозволило б життю розвинутися до рівня мислячої істоти.

Можна з повною певністю стверджувати, що біосфера вдосконалювалась не завдяки боротьбі, а всупереч боротьбі.

бі. Природа нещадно прибрала громіздкі, люті, жорстокі форми, як нееволюційні, прагнучи до ґраціозності, краси, гармонії, любові, думки, творчості. Від страшних рептилій — до лані, від гидких птеродактилів — до ластівки, від іхтіозаврів — до чарівних дельфінів, від звіролюдини до Людини Люблячої, від буйства першотворених хвощів та папоротників — до чудесних квіткових рослин, що розкинули перед нашим враженим поглядом небесну веселку краси.

Наказ Природи, її суть — Єдність і Любов! Боротьба в ній — це релікт якогось дуже древнього падіння, якоїсь хвороби, збудники котрої вторглися в первосущий генокод життя, викликавши міліярднолітній еволюційний конфлікт, викрививши природний плин розвитку Світового Плоду.

Не зважаючи на це Людина і вся біосфера зберегли материнську ідею взаємодопомоги і взаємолюбові.

Ось чому вовки виховують людських дітей, ось чому дружать хижаки і травоїдні, (особливо в дитячому віці), ось чому в тварин пробуджуються материнські почуття до осіб інших сімей та родів.

Я дивлюся тепер на зворушливі фотографії: півень приютив котенят, у котрих вбили матір, і виховав їх; кішка годує цуценят; сука годує котенят; дружать качка і кішка; порося і пес; гуляють разом на майданчику молодняка в звірінці левеня, козеня, заєць та інші тварини; грають індійські діти з отруйними кобрами; діти і пітони; подружився чоловік з фореллю в гірській річці, котра пливе на його поклик, дельфіни спілкуються з людиною (доречі вони давно вже самі йдуть нам назустріч, демонструючи велику самовідданість і мудрість).

Я вже не кажу про надзвичайно глибоку ніжність тварин до тих, хто їх любить, хто дружить з ними; про їхню готовість до жертви — як ради своїх дітей, так і ради людини — говорять всі світові традиції.

Не станемо нагромаджувати прикладів. Спеціялісти знайдуть їх безліч. Для нас головне те, що всі ці факти до-

зволяють перевести ідею Альтернативної Еволюції в плян реальності. Суть пропозиції така:

Необхідно створити при ООН Координаційний Ініціятивний Центр Альтернативної Еволюції, котрий звернеться з закликом до Народів Світу — прагнути до нового ступеня плянетарної історії. Хай члени ООН допоможуть ентузіястам своїх країн створювати осередки Нової Біосфери і підтримують всебічно їхні починання.

ОСЬ ПУНКТИР ПЕРЕБУДОВИ

Створення великих заповідних зон (районів) у всіх країнах (і чим масштабніше, тим краще) з максимально чистою природою та багатим генофондом фльори і фауни. Створення в цих зонах людських громад ентузіястів, котрі повністю присвячують своє життя справі Трансформації Світу. Надання в їхнє розпорядження необхідної наукової та іншої інформації для широкого спектру експериментів протягом поколінь. Звільнені від прагматичної програми споживання **вільні школи, вільні академії наук, вільні творчі асоціяції** мислителів і трудящих будуть прагнути до небувалих еволюційних рішень по перетворенню духа і форми життя.

Головний інструмент трансформації — Дух Любові.

Не селекція, не генна інженерія, не маніпуляція архаїчним генокодом, засміченим програмами мільйоноліть, а лявіна мутаційних саморозкриттів, що поведуть до нових динамічних проявів життя, вільного від жорстоких програм взаємопожирання.

Тварини — травоїдні й хижаки, птахи рептилії, комахи, риби, вся фльора, — тобто об'єднана біосфера (крім абсолютних паразитів) беруть участь в Преображенні, як пластична творча Тканина Світового Життя.

Хтось скаже, що хижаки запрограмовані на м'ясо пожирання, що вони не подолають свого інстинкту. Це неправильно! Досвід показує зворотне: хижаки повністю можуть стати вегетаріянцями.

Супротивники єхидно усміхнуться: руйнування усталених екологічних зв'язків поведе до незворотних змін — щезнуть санітари — хижаки, що прибирають хворих тварин, почнеться деградація травоїдних тощо. Не станемо сперечатися з ними! Всі хвороби фльори і фауни — не норма еволюції, як ми звикли думати, а відображення **роз'єднаності біосфери.**

Можна уявити собі могутню хвилю відродження Біосфери, вільної від протистояння і ворожнечі! До чого ж величезний вплив на цей процес буде мати Людина — Розум і Серце Світового Життя.

Новий Світ обмежить біоенергетику плодами, травами, зернами злаків, щоб протягом кількох поколінь викорінити агресивні схильності у людей і тварин. Еволюціоністи, розробивши лявіну могутніх експериментів, підселяючи один до одного різні види, форми, сім'ї фльори і фауни, підштовхуючи їх до створення співдружностей небувалого типу, об'єднаних любов'ю, допоможуть природі відтворити Істинну Рівновагу Любові, а не теперішню екологічну рівновагу взаємопожирання.

Всі елементи Біосфери зможуть віднайти прадавній Першоход Єдності, котрий не може проявитися тепер в спотворених ворожнечою формах. Людина стане Визволителем і Примирителем всіх молодших братів своїх. Вона ввійде в братську спілку з ними, допомагаючи всій фльорі і фауні піднятися до рівня Самосвідомості.

Психосфера Землі завдяки резонансу мільйонів людських, тваринних та рослинних душ буде впливати на саму матерію, породжуючи небувалі прояви життя по закону любові.

Розпічнеться ланцюгова реакція синтезу кращих зерен Буття у всіх світах і сферах. Сама Єдність Космосу прокинеться до дії завдяки подвигу Людського Серця і Розуму.

Із розтерзаної хаотичної неосфери (чи психосфери) Людина ступить до створення єдиної Духосфери.

Це почнеться епоха духогенезу, епоха світла, епоха ма-

тері світу, заповідана мудрецями давнини.

Заповідні зони Альтернативної Еволюції створять Храм Краси, де будуть втілені кращі ідеали Людства — в Творчості, в Пізнанні, в Духовному Культі.

Культ Матері — Універсальний Культ Любові. Культ невичерпного Пізнання і Самопізнання. Культ Свободи і неосяжного розкриття квітки нашого Духа.

Індуктивний вплив **Зон Альтернативної Еволюції**, Зон Миру і Любові, будуть преображати всю плянету. Це ясно. Це — очевидно!

Ми створимо творчі центри для безлічі експериментів, пошуків, відкриттів. Ми встановимо контакти з іншими світами, іншими сферами, іншими розумами (бо хто піде на контакт з роз'єднаним людством), ми зруйнуємо деспотів Часу і Простору, підкоривши їх синтезуючій Волі Відродженої Людини.

Ми зруйнуємо ветхі концепції смерті, як повного знищення, ми відкинемо механічні теологічні концепції Всесвіту, що принизили Розум і обмежили творчий Дух Людини тлінною сферою відносного Буття.

Ми повернем Людині стихійне відчуття своєї Спів'єдності з Безмежжям, свого центрального місця в Сотворенні Космосу і Теосу — Світу Любові. Ми створимо під егідою Об'єднаних Націй могутню громаду мислителів та творців — **серце світу**, — котра об'єднає вогнища Альтернативної Еволюції в полум'яний потік Преображення Світу.

Цьому допоможе самовідданість ентузіястів, розуміння всього Людства, всебічна допомога ООН. Так, перш за все — ваша допомога, повноважні представники Об'єднаних Націй!

Брати!

Підтримайте ініціятиву ентузіястів Альтернативної Еволюції, визнайте її необхідність, актуальність, терміновість. Ця ідея не зачепить суверенності держав, амбіції урядів, віри світових релігій.

Зони Нового Світу викличуть резонансний потік позитивних перетворень соціяльних формацій. Виникнуть в надрах народів нові Духовні Нації, котрі прагнутимуть не до політично-економічного функціонування, а до розкриття творчих сил народного духу і розуму: відбудеться консолідація всіх творчих націй для визначення подальшого ступеня Буття і заходів, спрямованих до відродження; виникне Зоряне Братерство Народів Плянети замість нинішньої ООН для здійснення глобальних і космічних завдань.

Ідея Нового Світу — не «все для людини», а «Людина для всього».

Людина стане не пожирателем «благ», а **джерелом невичерпної творчої радості, істинного життя,** котре напоїть Всесвіт.

Усуваючи суперництво і ненависть між ланками Космічної Еволюції, ми змінимо саму природу, її теперішні закони, свої тіла, функції, ми викличемо з Сокровенного Лона Первожиття нові можливості пізнання і самопізнання, трансформації і саморозкриття, ми замінимо гримлячу, страшну, руйнівну енергетику іншою — гармонійною і людяною, ми переможемо смерть, бо переступимо через обмеження тіла, форми, прагнучи до створення незнищимого пластичного прояву Світового Життя — Нового Тіла, заповіданого подвижниками давнини.

Разом з нами прагнутиме до Нового Світу об'єднана Любов'ю Біосфера.

Брати!

Ми стоїмо на порозі небувалого Світового Ренесансу або Небуття! Третього шляху нема!

Хто може заперечити супроти необхідності Нового Світу? Хто скаже про його неможливість, коли все суще кричить: можна і треба!

Ваші руки, Браття, — колиска Немовляти Світла. Не пропустіть Години Зоряного Народження, не вбийте Кос-

мічного Дитяти! В ньому — наша надія!

Людина зобов'язана стати Головою Еволюції Всесвіту: це її суджений шлях Радісної Творчості, до якого вона йшла такою тернистою дорогою голгоф і вогнищ.

Любов і Співстраждання до всіх ланок Світового Життя — Дух Нового Ступеня!

Час настав!

І з'явилося на небі велике знамення: жінка огорнена сонцем... вона мала в лоні і кричала від болю й муки пологів.

(Апок. 12.1.2.)

Хай буде так!

СВІТОНІЯ — ЦАРСТВО СВОБОДИ

15 березня 1974 року

Снилось мені... Я стояв на майдані —
Непорушна статуя ґранітна.
Люди приходили до п'єдесталу
Літні і юні, злі і привітні...

Тихо вітали. Або проклинали.
Квіти пахучі клали під ноги.
Бачив я їхні турботи й печалі,
Чув міркування, жалі і тривоги.

Звільна минали тягучі століття,
Пилом вкривалася постать камінна.
Серце моє вікове роздирали
Люди байдужі, юрби незмінні.

Їх турбували справи нікчемні,
Заміри суєтні і мурашині, —
Тому ніколи ніхто не подумав,
Що почуває Ґранітна Людина?!

Серце ж моє було перехрестям
Стежок, надій, сподіванок народних,
Дух мій падав на багатті любові
До непокірних, бездомних, голодних!

Блиски очей покривало каміння,
Серця потугу — плянетне тяжіння, —
Лише у небі далекому чулось
Духу мого стовікове квиління!

Так промайнули неміряні роки...
Ти підійшла до мого п'єдесталу...
Впала громово запона космічна —
Та, що одвіку між нами постала!

Ти упізнала в гранітній подобі
Лицаря вірного, любого брата,
Ти заридала пекучими слізьми,
Щоб сновидіння моє зруйнувати.

Ти цілувала серце камінне,
Кров полилася на плити гранітні...
Ти воскресила мене і забрала
Із перехрестя стежок всесвітніх...

Час настає — Час Небувалого Народження. Чудо? Ні! Здавна суджена Реальність, така ж проста і прекрасна, як перетворення гидкої гусені на барвистого метелика. Всі бачили цю метаморфозу, але майже ніхто не надає їй глибинного універсального значення для **всієї світобудови.**

Отже повторю — **час настає!** А тому пишу все відверто, відкрито, бо сподіваюся, вірю, що до цих листків не доторкнуться гидкі руки тих мізерних людей, котрі люблять ритися в чужих тайнах, бо своїх не мають і не матимуть: адже **тайна** — прерогатива і привілей Синів Бога, бо вони несуть в душі невичерпне, невмируще Зерно Вічного Буття.

Саме це зерно і є причиною вікового космічного герцю. Саме цей герць призвів до страшної поразки дух людства, котре не зуміло зберегти свою суверенність перед лявіною Пітьми і віддало Золотий Талант Бога міріядам узурпаторів.

Але про це далі. А спочатку — кілька слів аналізу Людини, як Мікровсесвіту, як Самосвідомого Фокусу Прасубстанції, покликаного очолити Космічну Еволюцію.

Чи може сучасна Людина виконати свою божественну місію, чи може дати Розум і Серце Безмежності?

Безумовно — ні!

Людина розірвала Тканину Єдності і Буття і стала паразитом Космосу, а отже ввійшла в конфлікт з Космічним Правом. Вона знехтувала Божественну Реальність і спробувала створити «свою», незалежну «реальність», але отримала тільки

ЛАХМІТТЯ РЕАЛЬНОСТІ

Саме так — лахміття, осколки, карикатуру Реальності. Давай поглянемо з **чого** тчеться свідомість, почуття, дух, інформаційний багаж сучасної мислячої істоти? Чи **природна** вона, чи органічна, чи монолітна, чи стихійна чи розумна, зрештою?

Ні, ні, ні! Тисячу разів — ні!

Вона лише духовний «арлекін», мозаїка **випадкових** ідей, почуттів, «знань», зустрічей державних чи партійних деспотій та ортодоксій, архаїчних релігійних, окультних, містичних забобонів тощо.

Прослідкуй **долю** окремої людської істоти від народження до смерті: з чого складається її психічний тип, яка основа її духовного єства, чи має вона бодай невеликий шанс осягнути Одвічної Тайни Кореня Буття — тобто злитися з Божою Сутністю?

Людське дитя після появи його в цьому світі атакується легіонами ілюзорних, ворожих, сатанічних сил. Я не можу займатися філософським аналізом ситуації. Я лише хочу висловити кілька міркувань перед тим, як запропонувати альтернативу.

Стіну псевдореальності мурували злобні й хитрі руки протягом тисячоліть. Основна мішень Сатани — серце і розум людини, почуття й інтелект, а отже зброя — Релігія й Наука (Пізнання).

Найдревніший шлях самопізнання — релігія. Чому ж вона навчала людей, до чого привела?

Основна теза **всіх** ортодоксальних релігій — гріховність, нікчемність Людини. Людина розірвала зв'язок з **тим, хто** нібито **створив** її, порушивши певну угоду, спіл-

ку, дружбу. Таким чином вона була відділена від первісного Світу Єдності і змушена жити у сфері смерті й безвиході. Апологети «бога світу цього» вловлювали впродовж тисячоліть на цей гачок нестійкі та боязкі душі, прищеплювали їм до душі ідеї страху, покори й приреченості. Це ставало вродженою сутністю. Надія була тільки на милість невідомого Судді. Але Суддя не маніфестував себе, зате його земні креатури невтомно запалювали смертні вогнища для Синів Правди.

А коли дух Людини забунтував супроти одвічної приреченності, розпочавши епоху вільного Пізнання, то він недовго радів: Сатана під виглядом Науки випустив іншого звіря «з рогами ягняти». Якщо Людина релігійного світогляду ще могла сподіватися на милість Бога, то людина «наукового» світогляду — мізерна пилинка перед порожнечою космічної безодні. Вона повисла у холодній невимірності Часу-Простору, розіп'та раціоналізмом на хресті смертності, тимчасовості.

Така маніпуляція свідомістю поколінь від давнини до наших днів повела людство на манівці прагматизму, псевдопізнання, бездуховності. Така маніпуляція кидала психіку з одної програми до іншої, не **даючи** розвинутися органічному Зерну Духа, Сокровенній Суті Людини.

Може, хтось скаже, що люди віддавна донині мріють, йдуть до якоїсь мети, радіють, будують держави, сім'ї, федерації, царства, партії, філософії, храми.

Хай так! Але який результат? Куди вони прийшли? Що сяє їм попереду?

Раз ми зіткані з псевдореальності (а це безумовно), то ми не маємо права ставити **мету,** бо всяка мета буде фальшива і стане пасткою, із якої потім треба вибиратися. Такі лябіринти Мінотавра людство мурувало не раз: імперії, царства, церкви, партії, ідеології — чого тільки людство не спробувало, віддаючи в жертву Звіролюдині найкращих духів і сили свої! І який був критерій тих прагнень? Страх або обман!

Уже цей критерій показує, що всі прагнення людства

(крім сокровенних) посіяні ворогом життя — Сатаною.

Можна прийняти один-єдиний **критерій— радість** (або Любов, або Свободу, або Істину, що одне й те ж).

Сказано: пізнайте Істину — і вона звільнить вас!

Я додам — йдіть до Радості Світу, лише вона може дати смисл і мету життя.

Справді приклади до всіх людських замірів критерій Радості і побачиш, що всі вони — не від Бога, не від Духа, а від Темряви.

Де ж вона — Радість? Де загубилася? Що заважає віднайти її? Чи вона в далеких країнах, чи на інших зірках, чи в незримих сферах?

Світовий Базар заважає людям почути нечутний голос Правди, який давно прозвучав над світом з вуст Дитяти Предвічного.

По всесвітному базару
Я століттями блукаю...
Із ягнятами у парі
Лева грізного стрічаю.

У злодіїв знахабнілих
Люд купує власні речі,
І, зітхаючи несміло,
Підлим цінам не перечить.

Жеребців праісторичних
Пропонують конокради
Для видовищ ідилічних,
Для ганебного параду.

Все змішалося у вирі
Велелюдного базару —
Люди воєн, люди миру,
І реальності й примари!

Пропонують черні п'яній
Із-під смокінгів та мантій

Низки перлів череп'яних
І фальшивих діямантів.

Лише я в юрбі никаю
Не для жадоби грабунку, —
Власне серце відкриваю
Для безцінного дарунку.

Чорним роєм ходять люди,
Серце мацають скептично:
— А навіщо година буде
Річ тривожна і незвична?

Я пояснюю потиху:
— Вірне серце — друг надійний,
З ним не згинеш серед лиха,
Вир здолаєш неспокійний,

З ним перейдеш довгі гони
Як у казці дивовижній!..
— Хай від казки Бог боронить,
Не протягнеш з нею й тижня!

Непотрібні нам химери
Совісливі, бунтівливі:
Зробим серце з полімерів —
Безвідмовне і щасливе!

По базару я никаю,
Людям щирість пропоную,
Та ніяк не напитаю,
Хто дарунок мій купує!

Все даремно, все даремно!
Цілі всі мої товари.
Над базаром вечір темний,
В небі плинуть сірі хмари...

Люд розходиться додому,
Я тамую в серці муку,
Пересилюю утому
І кладу любов їм в руки...

— Ось погляньте, любі друзі,
То коштовність немаленька,
У скорботі і у тузі
Вам служитиме вірненько!

Люди дивляться, хихочуть,
Потішаються з Любові...
І ніхто її не хоче
Навіть даром безкоштовно...

А базарище пустіє,
Наливається імлою...
А у небі Зорі Мріють
І... сміються наді мною...

Воістину, сміються над нами Далекі Світи, бо ми сидимо на найбільшому Скарбі Світу, порпаємося в покидьках, в смітті, в огризках Духу, в сутінках Буття.

Діти ще інтуїтивно прагнуть до Радості, до Гри, до Свободи, але «дорослі» узурпатори саме супроти дітей кидають всю потужність псевдопедагогіки і всю брудну ріку чортівської інформації, фальшивої творчості, щоб уподібнити юні душі собі і зробити з них роботів з капроновими серцями. І зерно, котре могло б дати чарівний плід або квітку Духу — трухне, нікчемніє і породжує мізерію, функціональний ґвинтик брехливого, загниваючого «суспільства».

Мертві тягнуть за собою живих.

Мертві породжують мертвих.

Але неможливо довго утримувати Вогонь Духу у лабіринті хитросплетінь. **Дитя Духу,** котре Мати Світу

в яслах народила,
сінцем притрусила
Господнього Сина...

виростає і, визрівши, трусоне Світ, світ обману і насилля, сутінків та смерті.

І тоді на Стеблі Життя виросте суджена Квітка Любові, котра напоїть спраглі серця пахощами Небувалого, Неуявного Краю, котрий мариться людям з давніх-давен, котрий заповіданий всім нам Христом і його Синами як

ЦАРСТВО СВОБОДИ

Мій дух назвав його у одному видінні Світонією. Так його звали древні гностики — Краєм Світла, так описували махінейці, як Царство Світла, — нерушиме, чисте, неосквернене, дитяче, ніжне, невмируще, незміряне, нетлінне...

Де ж вона? Де вона? Де та Світонія. Про неї мріяли віруючі, поети, страдники, аскети, утопісти, знедолені, повстанці всіх народів...

Її уявляли на небі, в майбутті, в заморських краях...

А вона була і **єсть** поруч, тут, тепер, в надрах нашої душі. Вона незримо кличе нас до Світу Вічної Казки, до Любові, до Небувалого. Не примари тисячолітніх принижених молінь, не брехливі соціяльні утопії, котрі неминуче стають карикатурами і в'язницями духу й тіла, а проникнення в Світу Духу, в Надра Першожиття, повернення до Матері Сущого, до Скарбів власної душі...

Я бачив у снах, у видіннях Світонію. Вона пронизує наш світ, вона схожа на цей світ, близька йому, але разом з тим — полярна!

Тут все в рабстві, в нікчемності, плинності, смертності.

Світонія звільняє душу для Вічної Гри по Закону Свободи.

Хтось скаже: ми чули такі містичні байки! Куди нам іти? Кидати живе заради абстракцій? Досить окультних і попівських казок — вони ні до чого не привели, крім забобонів та муки! Є живі люди, є жива Україна, чи

Франція, чи Індія, чи Росія! Ради них і варто боротися, діяти!

Я відповім: ти помиляєшся, Друже! Я не кличу до химери. Навпаки — я закликаю залишити химери! І ці химери — наша теперішня **свідомість, наука, релігія, виховання, спосіб життя,** — коротше кажучи, **все, що формує нинішній тип Людини,** як затемнений образ Боголюдини, котра захована в надрах душі.

Щоб вона звільнилася, щоб ми повернулися самі до себе, треба збагнути це.

Збагнути глибоко, не інтелектуально, а духовно, суттєво, що **ми теперішні** — це не ми, це нав'язана нам **подоба,** сформована **світом обману.**

І коли ми це збагнемо, тоді стане зрозуміло, що Нове Небо і Нова Земля не у химерних трансцендентних світах, а тут; що преображення Світу — це преображення цих матерів, **цієї** України, **цієї** Землі, **цієї** Людини, **цієї** Природи.

Це воскресіння мертвого Лазаря, котрий «уже смердить», це воскресіння Христа, покладеного в гробі, це Преображення Фаворське, це сяйво Одвічної Райдуги Матері Світу в Небі Безсмертя, Райдуги, заповіданої одвіку...

І це стане ясно духовним та соціяльним шукачам, що Людина Внутрішня незалежна від обставин, що Україна — це географічне, економічне чи політичне поняття, яке можна перекроювати так чи так!

Людина, навіть знищена фізично, не щезає, а навпаки — духовно возвеличується!

Нація, втрачаючи землю, географічний фактор, не зникає, **якщо вона збагнула** свою духовну сутність, якщо її **нетлінний образ** відобразився у невимірності душі її Синів. Тоді Нація тає **невмирущою!**

Хтось сказав мені: Смішний диваче,
Твоє серце у пустій турботі.
Чом за Україною ти плачеш,
Звідкіля твоя дурна скорбота?

Це ж лише історії химери,
Для віків то є хвилева піна!
Геть проходять плянетарні ери, —
Що твоя мізерна Україна?!

І твоя співуча, ніжна мова,
І пісні трагічні, елегійні —
Лише слід чаклунської підкови,
Що згубили коні чародійні!

Я сказав — Можливо, хай так буде,
Зрештою — усе на світі тлінне...
Тільки що ж мені наповнить груди,
Як із серця піде Україна?

І яку я пісню заспіваю,
І які згадаю я походи,
За яким далеким небокраєм
Я побачу ще Дніпрові води?

І яку в майбутньому дружина
Заспіва над сином колискову?
Чи в очах зажевріє сльозина,
Як почує він нерідну мову?

Він сказав: — Наївний небораче!
Сентименти всі твої даремні:
І пісні, і подвиги козачі
З'їла геть історія недремна!

— Час міняє все — моря і сушу,
Антлантиди тонуть, виникають,
Пропадають і сонця і суші,
А тим більше — нації щезають!

Це ж тобі не д'явола спокуси,
А питання архінаукове:

Трусонуть Європу землетруси—
Де тоді і Україна й мова?

Я сказав: — На Марсі опинюся,
Я і там, у кратерах суворих,
Матері Небесній помолюся,
І побачу знову Чорне Море.

— Я і в пеклі сотворю Карпати,
Спів бандури, тополині віти,
Ветху стріху батьківської хати,
Кобзаря бесмертні заповіти!

І Дніпро до мене засміється,
Давню думу заспіва матуся,
І козацтво з Січі озоветься,
Я воскресну, з пекла вознесуся!

Не страшні ні смерті, ані зміни,
Бо в душі несу незламну вірність,
Бо коріння рідної Вкраїни
Проростає в Серця Невимірність!

Так і запам'ятаємо, — треба відкинути ветхе розуміння про себе і про рідний нарід, як про щось тимчасове, тлінне, географічно-земне.

Ми ніколи не виникали! Ми ніколи не щезаємо! Ми лише одягаємося у барвисте вбрання плянетарної гри для мандрівок по космічних стежинах Подвигу чи Творчості. І найголовніше завдання тепер — відкинути нав'язаний Сатаною образ гріховності, нікчемності, приреченності.

І тут ми дійшли до **альтернативи.** Яка вона? Що ми можемо протиставити світові сну, смерті, темряви, визиску, кривавих воєн, абсурду і безнадії?

БЛАКИТНИЙ ХРАМ КРАСИ І ЛЮБОВІ.

Це — не барвисті слова! Вже давно пора **зримо** будувати Той заповітний Храм. Але зусилля творців спрямовувалися в зворотний бік легіонами псевдорелігії та псевдонауки.

Треба мати мужність відкинути все ілюзорне, як би не кричала і не галасувала темрява!

Все, все, все вчорашнє треба відкинути!

Якщо ти несеш у серці Христа і Матір Всесвіту — не бійся держання і нових, небувалих доріг! Згадай, що критерій і межа мужності — Голгофа! Але **першонароджений** уже Пройшов через страшну прірву Смерті і проклав Міст над Безоднею Небуття до Світу Свободи.

Він чекає нас біля Воріт Заповітних. Він дивиться в серця наші. Він простягає Руки Благовісні до дітей Своїх, щоб вони не опустилися на тяжких дорогах Землі.

Які ж перші кроки? Що робити? Адже темрява насторожі і готується ковтнути кожного шукача, котрий осмілиться ступити на заповітну стежку!

Час Пітьми минув! Чим більша її концентрація, тим слабіша вона, бо навіть Темрява **живе** Світлом!

Отже треба в цю дивовижну Епоху Нового Народження робити незвичайні кроки, які наблизять шукачів до Того, Хто чекає нас понад всякими вимірами Часу й Простору, — до Серця Світу.

Закладайте, Друзі, підмурок **храму краси** на своїй землі, де можна зосередити **всі** творчі сили, котрі прагнуть **преображення** життя і душі. **Хай в Храмі Краси** будуть прикладені найкращі сили художників, скульпторів, композиторів, поетів, будівників. Хай в основу Храму Краси ляже Культ Матері Світу — універсальний Культ тієї сокровенної сили — Божої Сили і Мудрості, котра дає життя і смисл всьому сущому.

Хай в тому Храмі буде проголошено **народження нової республіки духу,** про яку мріяв невмирущий Сковорода і Син Божий та Людський Тарас — народження Косміч-

ної, Небесної України —

України невмирущої, нетлінної, України безмежної, України вселенської, України блакитної, —

України, котра вийде на космічний простір діяння і мислення, любові й творчості, котра народить Синів Своїх у Царство Свободи й Любові!

Хай народяться разом з нами в Світонію всі наші Землі, хай кожен нарід стане вселенським і невмирущим, хай всі надбання минулих віків і епох ввійдуть світоносним Сонцем у Вінець Великої Матері Всесвіту!

Тереном Космічної України стане терен душ наших.

Столицею Блакитної України чи інших духовних націй стануть серця синів та дочок!

Там, де українець, — там його столиця. Кордони Нової Республіки відсунуться у безкінченість Часів і Просторів. Це наступає Епоха Невмирущості!

Хай тіні вчорашнього дня чіпляються за межі та землі. Хай реакційні націоналісти та жадібні імперіялісти змагаються за дивіденди від визиску національних земних багатств.

Ми їм скажемо: поняття нації — понад політикою, географією, філософією та економікою!

Ніхто не має права ставити Нашу Матір над іншими Матерями, бо всі вони — відображення Єдиної Божої Матері.

Ніхто не сміє обговорювати та визначати долю нашої Матері— жити їй чи вмирати, зливатися нам з іншими націями чи не зливатися!

Все те — ричання Темряви, що нацьковує душі на душі, серця на серця, щоб розділити їх і скористати таким розділенням.

Віднині всі Дочки й Сини Матері-Націй скажуть дітям Темряви:

— Ми несемо Образ Нашої Матері в серці своєму до Нового Світу! А ви — лишайтеся в темряві й спробуйте утвердити свої вертепи мерзоти та зради на грунті бездуховності й ненависті!

Храм Краси розпочне свою діяльність по преображенню психіки, тіла, душі. Кличте педагогів, які не бояться відійти від фальшивих канонів, кличте дітей, які дивляться не на ортодоксальний Образ Христа, а на Райдугу Його Серця.

Поспішайте, Друзі!

Земля кам'яниста, суха, але потужний Плуг Христа, підніме мертвіючий пласт, Лазар душі народньої вийде з прадавнього гробу!

Сійте широко, якнайшвидше! Кожне живе зерно проросте на Світанку Нового Дня!

Пишу всім, хто не осліп, не оглух серед океану Пітьми. Хай вони йдуть на Поклик, — всі, хто хоче Зоряного Братерства Народів, Небесної України, Космічного Дитяти, хто хоче будувати Блакитний Храм Краси!

Люди-Діти! Настала пора саме **так** вас назвати! Всі ми — Діти Великої Матері. Є пора гри. Є пора мужніння. Пора зрілості. Пора жнив. Але ніколи Мати Світу не очікувала пори **крові.**

Надто довго затяглася ця **страшна пора.** Вона руйнує саму Основу Буття.

Я — ваш брат, звичайна людина Землі, промовляю нині до вас: невже вам потрібні титули і модерні концепції? Краще говорити просто, як говорять грози і квіти, птахи і зорі, серце і Одвічне Боже Мовчання, переповнене Любов'ю!

Люди-Діти! Я закликаю — відкиньмо весь історичний маскарад і розпічнімо Гру під оком зоряного неба, перед Ликом Великої Матері. І тоді відкриється Предковічна Тайна, котра пішла від нас, коли ми окривавилися ненавистю і розірвали Тканину Всебуття.

Традиційний націоналізм не виправдав себе, бо шукав опертя у тлінній сфері економіки, географії, політики. Це вело до антагонізму, воєн, братовбивства, безвиході. Глянь на сучасний стан Землі — **жодна нація не вирішила проблеми Духу.**

Ми проголошуємо Нову Космічну Націю, як творця нетлінних духовних скарбів, як Матір Духу, котра преобразить душу і тіло своїх дітей для вічного життя.

Ось кілька думок, пунктів, котрі можуть стати основою Хартії Космічної України або інших Космічних Націй.

ХАРТІЯ КОСМІЧНОЇ УКРАЇНИ

1. Космічна Україна проголошує своє народження цією Хартією.

2. Космічна Україна є духовною сім'єю, громадою творчих індивідуальностей, об'єднаних спільністю історичної долі, мови-Логосу, думки, почуття і дії.

3. Космічна Україна виходить з плянетарної колиски географічних, економічних, політичних державних, ідеологічних умовностей і кличе інші нації створити зоряне Братерство Націй Землі для утвердження Космічної Мети, Космічної Дії, Космічного Почуття, Космічної Еволюції.

4. Космічна Україна проголошує таку концепцію Буття:

— Життя є вияв Первосуті Всесвіту, а тому воно священне.

— Вся динаміка Всесвіту є життя у невимірності видимого і невидимого прояву.

— Свідома Істота — Людина — є вождь еволюційного

процесу саморозкриття Матерії-Субстанції, і це визначає її (Людини) місце у Всесвіті і надзвичайне покликання.

— Людина несе в собі невичерпне Зерно Духу, котре повинно вогнем Любові й Мудрості об'єднати Всесвіт у Божественну Гармонію Радості.

— Тому **радість** є критерій всякого творчого вияву, дії та почуття, є **внутрішня оцінка істинності.**

— Основою істинної **радості** може бути лише **Любов**, тому Космічна Україна замість символічних прапорів, емблем, гімнів та статутів визначає для себе єдиний прапор, гімн, емблему, статут — **любов.**

— Любов, як сутність всеоб'єднання людей, рослин, тварин, всього сущого у видимих та невидимих світах у радісний Потік Життя.

5. Історичні, географічні та ідеологічні межі тісні для творчого духу націй та індивідуальностей. Тому Космічна Україна закликає всі братерські народи плянети утворити Всесвітню Спілку Любові для вирішення тепер і завжди **вікових завдань** духу й розуму, які неможливо розв'язати в умовах панування архаїчних національних чи федеральних держав, і які при нерозв'язаності загрожують самому існуванню біосфери.

6. Столиця Космічної України — серце її синів у видимому й невидимому світах, у минулому, сучасному та майбутньому!

Космічна Україна об'єднує синівські душі всіх епох у вічне монолітне **єсьм**. Творчість і подвиг всіх поколінь входить у нерушиму тканину національного космічного духу. Разом з неповторними індивідуальностями інших Космічних Народів Землі сини і дочки Космічної України утворюють творче кільце Вселенського Розуму.

Всенародня Рада Космічної України в обороні обранців духовних громад періодично вибирає Раду Мудрих для координування духовного, творчого життя Космічної України.

Завдання Ради Мудрих — об'єднувати творчі зусилля

українців у цілім світі для умноження і збереження духовно-творчих скарбів, будувати в різних країнах Храми — центри духовного життя, обмінюватися такими скарбами, узгоджувати свої дії з Радами інших Космічних Народів для блага всієї плянети.

7. Наша мета — свобода духовного вияву у невичерпності Буття.

Крила нашої душі — нескінчений Всесвіт. Масштаби саме такого мислення і діяння відкриває своїм дітям Космічна Україна.

Ця Хартія проголошує **еру космічного народження людини.**

Я вірю — гряде здійснення всіх сокровенних бажань і мрій!

Правдива Січ воскресає і преображається у Нову Полум'яну Січ! Лицарі Духу сіють Зерна Вогню у мертву землю сучасності. Багато боїв попереду, але перемога — суджена!

Розкривайте серце, розкривайте
Громовицям буряним навстріч!
Споряджайте душу, посилайте
У останню полум'яну Січ!

Хортиця Небесна піднімає
У похід нечуваний полки!
До Порогів Духу поспішають,
Чуючи литаври, козаки.

Ах, литаври Неба Голубого!
Гримніть дужче, в душу стугоніть,
Розбудіть Розіп'ятого Бога,
Поруйнуйте віковічну кліть, —

Ту в'язницю серця молодого,
Що бійців незримо сповива!

Хай від Материнського Порогу
Ляже стежка — огненно-жива!

Нам нікчемним привидів боятись?
Ми ж безсмертні Безміру Сини!
Час грозову силу підіймати
Для святої правої війни!

Вийдіть в Неба Невимірну Волю,
І гукніть прадавнього коня,
Що пасеться в зоряному полі,
Що між скель невидимих ганя...

Заірже Товариш Стокопитний,
Стрибне у небесну височінь,
І розвіє в просторі відкриттів
Наші муки, нашу голосінь!

Ми забудем віковічне горе,
Меч звитяги блисне на чолі!
І не Чорне — Полум'яне Море
Заклекоче на Новій Землі!

Бачу хвилі — небувалі хвилі!
Чую Божу Думу Кобзарів,
І пливе Козацтво огнекриле
До нових, казкових берегів!

Ураган історії лютує
І вітрило неба напина...
Друже мій нескорений! Ти чуєш —
Нас тривожно кличе далина!

Б'ють литаври у серця народів,
Чайки не маячать на воді...
Як не станеш НИНІ до Походу —
Пізно буде каятись ТОДІ...

Розкривайте серце, розкривайте
Громовицям буряним навстріч!
Споряджайте душу, посилайте
У останню Небувалу Січ!..

Я не прощаюся! Я не прощаюся, Друзі, бо попереду — Свято Великого Народження і Оновлення Землі!

І на Оновленій Землі
Врага не буде, супостата,
А буде Син, і буде Мати
І будуть Люди на Землі!

Обнімаю палко всіх Шукачів Небувалого! Мрію побачити Храм Краси та Любові, який всі ми почнемо будувати зримо і незримо — не гаючи жодної миті.

Вставайте, Брати-Титани! Звільняйте душі, заковані в Тартарі з правіку Тим, Хто не знає Пощади'!

Народжується Небесна, Космічна Україна, народжуються її Прекрасні Сестри у Небо Христа, у Серце Матері Світу, у Країну Свободи!

Я з вами!

СВІТОНОСНІСТЬ ЖИТТЯ

Відкритий лист

ЛЮДЯМ ЗЕМЛІ

21 жовтня 1973 року

Народження час гряде для землі. Збагнімо всю відповідальність моменту. І день, і година, і мить можуть стати останньою краплею. Не віддаймо й миті на користь пітьми.

Хто пише цього листа?
— Син Землі.
Яке право лягло в основу такого рішення?
— Право Серця, тобто Космічне Право.
— Яка причина цього звернення?
— Непереборна тривога за долю планети.

ЛЮДИ ЗЕМЛІ

Звертаючись до вас, я вже чую іронію, насмішки, прокляття, заперечення. Чую і розумію — чому!

Але я подумав: якщо навіть уряди, організації та партії звертаються до народів Світу, не маючи ні монолітних повноважень, ні вселюдських ідеалів, ні любові у своїх намірах, — то я тим більше маю право говорити з рідною сім'єю Людства, бо в основі цього прагнення — монолітне рішення мого духу, розуму і серця.

Чи хочу я запропонувати нове учення?
— Ні!
Чи передаю веління якоїсь організації, групи чи учителя?
— Ні!
Чи я пропоную реформу структури суспільства?
— Ні!

Я лише висловлюю те, що живе в кожному з нас — палке бажання Свободи, котра одна може вивести людей з хащів абсурдного життя, в яких безнадійно заплуталася Плянета.

ЛЮДИ ЗЕМЛІ!

Пора безстрашно проаналізувати, оцінити здобутки тисячолітніх циклів «прогресу». Який плід породила «еволюція»? Які перспективи він обіцяє в майбутті?

Є досить грізних апокаліпсисів, пророцтв, попереджень. Але нема альтернативи. Є надія на богів, на випадок, на пришельців, на здоровий глузд урядів. Дійсність показує, що така надія безпідставна.

Чи є у Людства єдиний критерій Буття?

— Нема.

Релігія стверджує, що Людина — деградоване творення Бога. Наука запевняє, що Людина — лише ефемерний плід стихійних сил. Безліч інших — проміжних — напрямків мислення і діяння модифікують в різних пропорціях ці ідеї, спрямовуючи людей у взаємовиключні програми соціяльних чи духовних дій.

Чи можлива в такій ситуації побудова осмисленого, достойного життя?

— Ні!

Великий Учитель сказав: «По плодах судіть про дерево».

Який плід релігійного мислення, як воно проявилося через історичні інститути — церкви, секти, окультні організації, групи, ієрархії?

Забобони, страх перед духовним світом, ідея нікчемності й гріховності Людини, ефемерна надія на милість міфічних деміургів, ненависть до інших напрямків духовного пошуку, інквізиція з її кривавими результатами, інтелектуальна деспотія, а в кінці — *роз'єднаність людського духу від Духу Всесвіту.*

Який плід так званого наукового мислення, як воно

проявилося через історичні інститути — прагматичні теорії, «підкорення» природи, експерименти над тілом і душею людини, ідеології, соціяльні тенденції, психоаналіз, проголошення примату видимого світу і тілесного буття?!

Ліквідація древньої ідеї невмирущості духу, ствердження ідеї абсолютності смерті, створення масштабних протиставлень Людини і Всесвіту, котрі утвердили відчуття нікчемності мислячої істоти, заплутавши Людство у нескінченні тупики соціяльних, псевдонаукових, псевдомистецьких, псевдодуховних програм і тенденцій; моральна, інтелектуальна деспотія з її байдужістю до індивідуальної долі, з її цинізмом, безвір'ям, втомою від рутинної праці, від безперспективності буття, а в результаті — *роз'єднаність людського духу від Духу Всесвіту.*

Дві тенденції, два напрямки сприйняття Буття, а результат — той самий. Чи не одна рука творила їх?

Я запитую: яка держава, яка церква, яка організація чи група може вказати людству шлях до осмисленого буття, шлях до єдності, шлях до свободи духу?

— Ніхто!

У держав свої інтереси, що лежать над інтересами індивідуальностей, котрі входять до них, — це лише програми соціяльного та економічного функціонування з їхніми протиріччями, війнами, амбіціями, переворотами, в'язницями, псевдоправом, і в результаті — *безвихіддю.*

У «духовних» структур (церков, сект, організацій) свої інтереси, що нехтують долю живих духів ради інтересів абстрактних ідолів — це лише пусті ритуали, безнадійні молитви, існування цинічних духовних ієрархій, котрі безжалісно експлуатують віру втомлених життям душ, не даючи ніякої гарантії осмисленого життя ні тепер, ні в майбутті, а в результаті — **безвихідь.**

Міжнародні організації лише відтворюють на вищому рівні безглузність і безперспективність нижчих об'єднань — держав, церков, груп, товариств, партій, спілок, сімей.

Де причина жахливої критичної ситуації, в якій опинилися люди? Та й не лише ми, — а вся біосфера, а з нею і

ноосфера, тобто Вселенська Сфера Розуму?

Причина в тому, що Людство Землі опинилося на перехресті взаємовиключних сил, ідей, дій, і не зуміло зберегти Первісний Материнський Дух, котрий і складає єдину цінність і смисл Буття.

Не станемо уточнювати назви сил, котрі формували псевдосмисл людської еволюції. Кожна мисляча істота прослідкує впродовж історії безупинне втручання тих сил, які з повним правом можна назвати «творцями», «деміургами» нашої свідомості, душі, ідеології чи соціяльних програм.

Впродовж тисячоліть релігії, імперії, кляси, містичні об'єднання вели людство в полон до міфічних чи реальних ідолів, і змушували виконувати «Сізіфову» працю, щоб здійснити безглузді, жорстокі, безнадійні програми небесних чи земних диктаторів.

Який же результат?

Полум'яні Духи Безмірності, послані на шлях подвигу й пізнання в світи Часу й Простору, озвіріли, повстали всі проти всіх, узурпували сили природи для егоїстичних цілей, породивши Дракона Техногену, котрий уже вийшов з підкорення волі людства, і нарешті, готуються розповсюдити свої вади, жорстокість, безумство і руїнницький імпульс на далекі плянети.

Йдеться не лише про катастрофізне порушення екологічної рівноваги, не лише про безконтрольний розвиток техногену, який задушив людську душу і зробив її своєю рабою та виконавцем антижиттєвих тенденцій, —

йдеться **про повний розрив мислячих істот з первісною суттю Духу Людського,** як він народжується з Лона Великої Матері Всесвіту. Ця суть — **об'єднання душ, істот, еволюцій, світів, зірок, невидимих сфер силою Любові і Розуму.**

ЛЮДИ ЗЕМЛІ

Легко збагнути, як далеко ми відійшли від цієї мети,

віддавши свою суть, силу, життєву потугу і Материнський Дух Любові численним ворожим силам, котрі колективно можна назвати одним словом: **Антижиття.**

Чи є альтернатива? Чи є вихід з безвиході? Чи повернемось ми до Материнського Первожиття?

Так! Так! Так!

Хто ж така Людина?

Я стверджую: Людина — Син Першо-Світла, Посланець Безмірнго Світу Свободи, невмируще Дитя Космосу. Всі уявлення про Людину, котрими впродовж історії заплутували наші душі «релігія» і «наука» — два древні апокаліптичні звірі — треба відкинути.

Виводити походження Людини треба не від древніх звірів, не від міфічних богів, а лише від Світла.

СВІТОНОСНІСТЬ ЖИТТЯ — ось критерій, основа дії, мислі, чуття, ось де альтернатива сучасній безвиході.

Нова Наука Землі буде вивчати не зовнішні ілюзорні прояви життя — біологію, фізіологію, анатомію, не прагматичні тимчасові потреби тіла і соціяльних функцій, — а **Динаміку Світла** впродовж космічних циклів, Динаміку, яка є виявом **волі першосвітла** гармонізувати Хаос, приєднати світи антагонізму й ворожнечі до **світу свободи.**

Друзі в цілому Світі!

Ось альтернатива: я пропоную **проголосити і утвердити на землі зоряне братерство вільних духів.** Понад головами урядів, церков, організацій і структур ми подамо руки один одному і закладемо Зерна Нового Світу в мерзлу землю сучасності. Минулі герої вимагають, мільярди мертвих подвижників вимагають, мученици-матері різних народів вимагають — здійснити найсвятіші мрії Серця Людського.

Хто нас зупинить?

— Ніхто!

Хто заборонить?

Нема таких сил у Всесвіті, бо ми стверджуємо шлях Духу понад потребою тіла і соціяльних тенденцій.

Пора скинути весь історичний маскарад і обернути очі

до своєї істинної Вітчизни — Вітчизни Духу. Тоді вся потуга Духовного Світу ринеться на допомогу своїй земній тотожності.

Великий Учитель Сказав:

— Покиньте мертвим хоронити мертвих!

Ми так і зробимо.

Хай жерці різних релігій страхають віруючих гнівом богів, хай «наука» заглиблюється в надра трупів та тіл, шукаючи «таємницю життя», хай соціологія обіцяє приманки комфорту і необмеженого насичення!

Ми з вами, Зоряні Брати, з презирством відкинемо всю шкаралупу ілюзорного світу і будемо дружно бити в стіну псевдопрограм, котрими нас обплутано. У нас нема рецептів. У нас нема програм. У нас нема деспотичних соціяльних ідеологій. І це — чудово!

Наш критерій — Свобода. Наша суть — Любов.

Наша мета — невимірне розкриття Першодуху Людини в динаміці видимого й невидимого Життя.

Наш девіз — радість Буття.

Як з малого зерна виростає велетенське дерево, так з нашого Братерства огненно виросте Нова Земля — чудова гармонійна плянета, котра ввійде до Божественної Космічної Сім'ї Всесвіту.

Зоряні Брати!

Конкретні дії виростуть з вашого серця, з ваших вільних індивідуальних поривань, продиктованих Любов'ю і Жертвенністю в ім'я Свободи. Все суджене вам уже в душі вашій — тому радість ваша хай співзвучить з Безмежністю.

Головне — рвіть нещадно всі павутини ілюзорного буття!

Критерій істинності — реальність.

Критерій реальності — невмирущість духу.

Критерій невмирущості — досвід життя.

Тому не декларація тих чи інших ідеалів, а суворий особистий експеримент у видимому і невидимому світах. Кращі здобутки Пізнання, духовних шукань, творчості, ек-

стазу, любові, — все ввійде в Світоносну Тканину Нового Світу.

Ось лише кілька проблем, які ляжуть в основу діяльності та пошуку Зоряного Братерства:

трансформація тіла й психіки, бо ні перше, ні друге не відповідає Космічному Буттю, в яке має народитися Людина;

звільнення духу й розуму від прагматизму й псевдопотреб, нав'язаних людині державами, жрецями релігій, філософією песимізму, расизму, шовінізму, антропоцентризму. Лише після цього творчий дух індивідуальностей та націй звільниться для космічної творчості;

розкриття покликання Людини та її місця у Всесвіті, — це звільнить колосальні сили духу і матерії, законсервовані тепер, у світі безвиході й приреченності;

пошуку контакту з Розумом Всесвіту не лише не на далеких планетах, а й у незмірності незримих світів, що приведе до реального преображення біосфери, психосфери і духосфери Землі.

Славетний героїчний шлях пошуку, дерзання, любові й подвигу чекає нас, Зоряні Брати! Лише пам'ятайте: Материнська і Батьківська Першосуть — **у вашому серці,** а не в потойбічних сферах. **Вогняний кровообмін з коренем життя** приведе до найвеличніших звершень у фізичному й духовному світах.

Ще раз кажу: Людина — улюблений Син Всесвіту, а не маріонетка «богів» чи стихій. Звідси випливає її завдання, відповідальність і напрямок дії: **всемożливість, вседосяжність в світі духу і серця.**

Слухайте, Друзі у всьому світі! Де б ви не були — озовіться. Об'єднуйте ваші зусилля в полум'яному пориві до Нового Світу! Власними руками муруйте Блакитний Храм Любові понад зганьбленим Храмом минулих віків!

Більше не можна так жити, як люди живуть донині! Це не життя, це — страшний сон поневоленого духу й розуму!

Хай Дух Сонця й Зірок стане Вашим Духом! Не бійтеся протидії! Коли гроза бушує — небо не жаліє вогню

очищаючого! Що земне вистоїть супроти блискавиці небесної?!

Вітчизна Світла шле силу нездоланну. Вітчизна Світла стверджує Перемогу. Ідіть Силою Христа, Силою Будди, Силою **великої матері світу!**

Радійте, шукачі Істини і Герої! Зоряне Братерство прийшло на Землю!

Знаєте сходи до храму. Багато людей завчило назви східців світла. Але хто ж зважився вийти по щаблях вогняних? Хто осмілився закликати вогонь окриляючий, щоб не опалити підошов?!

Знаю тебе.

Ти той, хто нездолений, ти той, хто для всіх і самотній. Ти той, хто радісний і оточений злобою. Ти той, хто віддав, не знаючи, що віддано і скільки. Ти той, хто звідав куряву доріг і злобність чужих псів. Ти той, хто бачив радість сонця в краплі роси. Ти той, хто тут і далеко звідси. Ти той, хто зі мною.

Клич прозвучав. Прийди!

Я сказав!

ЗМІСТ

Богдан Арей — Передмова 7

Небесна Україна, вірш 11

Основи Січі Вогняної 15

За Українську Духовну Республіку 21

Передмова 25

Хартія Української Духовної Республіки

(Космічної України) 33

Альтернативна Еволюція 39

Світонія Царства Свободи 57

Світоносність Життя 79

Computering by Petro Yamniak, 9 Lincoln Pl. Clifton, N.J. 07011